

РЕШЕНИЕ

№ 41998

гр. София, 15.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в
публично заседание на 24.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **5940** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 156 – 161 от данъчно – осигурителния процесуален кодекс, вр. Закон за данъците върху доходите на физическите лица.

С жалба от 14.06.2024 г. упълномощен от едноличния собственик и управител на „ПЕЙСИС ЛИМИТЕД“ ЕООД адвокат Х. В. е оспорил РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221123002853-091-001/21.12.2023 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърден с Решение № 410/28.03.2024 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП.

Дружеството – жалбоподател е представлявано от упълномощен адвокат, който: поддържа жалбата; не ангажира нови доказателства за насрещно доказване на изложените в ревизионния акт мотиви, въпреки дадените му от Съда указания в този смисъл; заявява, че не претендира възстановяване на разноски за водене на делото и за адвокатско възнаграждение.

Ответникът – директор на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ – С., чрез юрисконсулт: оспорва жалбата, позовавайки се на изложените в решението мотиви; желае присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема за установено от доказателствата по делото следното.

С издадени от компетентен орган по приходите заповеди (л.л. 15-32 от делото) е възложена ревизия на „Пейсис лимитед“ ЕООД за определяне задължения за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица, за периода от 01.01.2023 г., до 30.04.2023 г.

Съставен е ревизионен доклад (л. 56 от делото), срещу който е подадено възражение и са

представени доказателства. Възражението е отхвърлено от издателите на ревизионния акт (л. 34), с който е прието следното:

за 2022 г. наличие на „скрито разпределение на печалба“, в размер на 145 083, 06 лв., представляващо разпределен дивидент, по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ ДР на ЗКПО, за който следва да се приложи облагане с данък върху дивидента, с окончателен данък по реда на чл. 38, ал. 3 ЗДДФЛ, при ставка на данъка от 5 %, съгласно чл. 46, ал. 3 с.з., с дата на разпределяне на дивидента - 31.12.2022 г. е определен данък, в размер на 7 254, 15 лева и лихви – 805, 11 лева;

за данъчен период 01.01.2023 г. - 30.04.2023 г. констатирано: извършено бюджетно плащане по банков път, към НАП, в размер на 13 162, 23 лв.; към 31.12.2022 г. и към 30.04.2023 г. наличие по сметка 501 „Каса в левове“ на крайно дебитно салдо, в размер на 391 080, 02 лв. Въз основа на тези факти е прието скрито разпределение на печалба, в размер на 357 335, 20 лв., считано за разпределен дивидент, по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ ДР на ЗКПО, който подлежи на облагане с окончателен данък по реда на чл. 38, ал. 3 ЗДДФЛ, при ставка на данъка от 5 %, съгласно чл. 46, ал. 3 с.з., в размер на 17 866, 76 лева. За неплащане в срок на данъка, е начислена лихва 931, 02 лв.

През ревизираните периоди дейността на „Пейсис лимитед“ ЕООД „маркетинг услуги, информационни технологии, консултиране, подкрепа и посредничество в бизнеса“. Дружеството не е имало назначени лица по трудови правоотношения лица, офис или място на фактическо изпълнение на дейността.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че жалбата е процесуално допустима, но е неоснователна.

Фактите и обстоятелствата, въз основа на които органите по приходите и ответникът са обосновавали изводите си, са установени и обобщени в резултат на подробно описаните в РД процесуални действия.

Управителят – чуждестранно физическо лице не е открит на декларирания адрес за кореспонденция. След изготвени от ревизиращите органи искания за представяне на относими доказателства са представени: оборотни ведомости, главна книга за ревизираните периоди, инвентарна книга, счетоводен баланс, отчет приходи и разходи за 2022 г., аналитични счетоводни регистри; писмена декларация, с която е заявено, че: дружеството няма собствени или наети обекти, а достъп до паричните средства има само управителят, наличността на парични средства в брой е формирана от теглене на пари от банковата сметка, към момента на ревизията дружеството няма налични парични средства в брой, дейността се финансира от управителя.

Анализирайки наличните счетоводни документи ревизиращите органи по приходите констатирани към 31.12.2022 г. и към 30.04.2023 г. отразено по сметка 501 „Каса в левове“ крайно дебитно салдо, в размер на 391 080, 02 лв., което съответства и на началното салдо по сметката, към 01.01.2023 г. Служебната проверка в информационната система на НАП показала, че за периодите от 01.01.2022 г. до 31.12.2022 г. и от 01.01.2023 г. до 30.04.2023 г. от „Пейсис лимитед“ ЕООД не е подавана декларации по чл. 55, ал. 1 ЗДДФЛ за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица по чл. 38 с.з. Отново са изискани доказателства за фактическа наличност на паричните средства, отчетени счетоводно като налични в касата на дружеството към 31.12.2022 г., към 01.01.2023 г. и към 30.04.2023 г., но такива не били представени. С писмо 10.07.2023 г. е изпратена писмена декларация, с която е заявено, че към момента на ревизията дружеството няма налични парични средства в брой.

От обслужващата сметката на дружеството банка е изискано извлечение за движението по банковата сметка в евро, за периода от 01.01.2022 г. до 30.04.2023 г., според което: през 2022 г. по сметката са регистрирани получени плащания от клиенти на дружеството (посочени), в размер на

84 312 евро, с левова равностойност 164 899, 93 лв., чрез които са осчетоводени приходи от продажби за периода, в размер на 118 243, 63 лв. и са закрити задължения по вземания от клиенти. За 2022 г. е констатирано, че: от разплащателна сметка са направени преводи към две банкови сметки, с титуляр Г. К. (управител на дружеството), на обща стойност 80 000 евро (156 466, 40 лв.); като основание за транзакциите, на стойност 109 526, 48 лв. (общо 10 превода) е посочено „срещу дивидент“, а за останалите 46 939,92 лв. 4 превода) е записано „собствени средства“. Ревизиращите установили, че

банковите преводи към двете сметки на управителя не били осчетоводени в пълния размер. Така: по сметка 493 „Разчети със собственици“ са извършени общо 13 превода на парични средства към собственика, преведени от банковата сметка на дружеството (дебит на сметка 493 „Разчети със собственици“ /кредит на сметка 504/2 „Разплащателна сметка в евро“), на обща стойност 117 349, 80 лв.; три от банковите преводи, на стойност 39 116, 60 лв. не били осчетоводени. Освен това, по кредита на сметка 493 са регистрирани три плащания на суми към НАП (9 460 лева) и към „И.-75“ Е1АП - 9 460.00 лв. и към доставчик „Ипей 75“ ЕООД (счетоводно предприятие) - 1 623, 34 лв. или общо 11 083, 34 лв. От общата преведена сума, в размер на 156 466, 40 лв., сумата от 117 349, 80 лв. е осчетоводена по дебита на с-ка 493, 39 116, 60 лв. не били осчетоводени. От тях 11 383,34 лв. са преведени за погасяване задължения на „Пейсис лимитед“ ЕООД към Бюджета и за погасяване на задължения към счетоводното предприятие. Прието е, че именно тези 11 383, 34 лв. представляват сумата, използвана за финансиране на дейността. Не са установени други платени разходи за периода, използвани за финансиране на дейността през 2022 г. Обобщено е от ревизиращите, че: разликата, в размер на 145 083, 06 лв. (156 466,40 лв. минус 11 383,34 лв.) ревизираното лице не е представило и не притежава документи, удостоверяващи изразходването на паричните средства за дейността на „Пейсис лимитед“ ЕООД; налице е за 2022 г. скрито разпределение на печалба, в размер на 145 083 ,06 лв., което е третирано като разпределен дивидент, по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ ДР на ЗКПО, който следва да бъде обложен с данък върху дивидента по реда на чл. 38, ал. 3 ЗДДФЛ, при ставка на данъка от 5 %, съгласно чл. 46, ал. 3 с.з., с дата на разпределяне на дивидента - 31.12.2022 г., в размер на 7 254, 15 лева и лихви – 805, 11 лева.

За данъчен период от 01.01.2023 г. до 30.04.2023 г.: от „Пейсис лимитед“ ЕООД са платени по банков път към НАП 13 162,23 лв.; към 31.12.2022 г. и към 30.04.2023 г. по сметка 501 „Каса в левове“ (каза се по – горе) е било отразено крайно дебитно салдо, в размер на 391 080,02 лв.; от дружеството не са представени доказателства за изразходването на тези средства за дейността, като (отново се спомена по – горе) с декларация от 10.07.2023 г. е заявена липса на налични парични средства в брой, с което на практика се компрометира счетоводното отразяване в сметка 501 „Каса в лева“. Отново е направен извод за скрито разпределение на печалба, в размер на 357 335,20 лв., считано за разпределен дивидент, по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ ДР на ЗКПО, като на основание чл. 38, ал. 3 и чл. 46, ал. 3 ЗДДФЛ е определено задължение за „Пейсис лимитед“ ЕООД, за данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица, в размер на 17 866,76 лв. и лихви - 931,02 лв.

Както с жалбата пред решаващия административен орган, така и с тази пред Съда се поддържат голословни твърдения за: „неправилни, незаконосъобразни и неотговарящи на фактическото и действително положение констатации“; неправилно интерпретиране на „събраните доказателства и писмени обяснения във вреда на ревизираното лице“; несъбрани „доказателства, чрез които да се обоснове изводът, че липсващите средства, определени от ревизионния орган като скрито разпределение на печалба, счетено за разпределен дивидент, по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ от ДР на ЗКПО представляват суми, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице

дейност“. Защитната теза, също неподкрепена с доказателства е, че собственикът на дружеството планирал да придобие биткойни със средства на дружеството“.

Съдът споделя изцяло изводите на издателите на ревизионния акт и на ответника, основаващи се на неопровергани от страна на оспорващото дружество констатации и факти.

В съдебното производство, свързано с оспорване на ревизионен акт доказателствената тежест е разпределена съобразно общото правило, по смисъла на чл. 170, ал. 1 АПК, т.е. – в условията на насрещно доказване жалбоподателят дължи да опровергае, посредством всички допустими доказателствени средства констатациите на ревизиращите органи по приходите. В настоящото съдебно производство на практика не бе осъществена защита на дружеството, предвид неангажирането на каквито и да е доказателства. Жалбата съдържа само обобщените по – горе твърдения за неизяснена и неправилно тълкувана фактическа обстановка, без обаче да се излагат насрещни доводи и факти.

Подкрепени с обсъдените и коментирани по – горе доказателства са изводите на ревизиращите органи по приходите, касаещи конкретно установените парични средства, които през 2022 г. и 2023 г. са преведени от самия едноличен собственик, от банковата сметка на дружеството, към негови лични сметки. За тези средства обосновано, след изготвения анализ е прието да не са свързани с дейността на дружеството. Анализът, в условията на насрещно доказване не бе компрометиран от страна на дружеството- жалбоподател, като дори не бе направен опит за това, посредством всички допустими доказателствени средства. Твърдението за евентуални намерения на едноличния собственик да инвестира изтеглените от дружествената сметка суми в закупуване на биткойни, в полза на самото дружество звучат наивно и абстрактно. В тази връзка липсват по-конкретни доводи и доказателства (преки и/или косвени). Видно е, че по време на ревизионното производство органите по приходите са изследвали максимално обективно и пълно наличните за процесния случай факти, включително обективно установените счетоводни данни и обясненията, от името на собственика. Не са представени документи, които да установяват причината за регистрирани счетоводни записвания по сметка 493 „Разчети със собственици“, както и документи, удостоверяващи разходването на паричните средства в брой през периода 01.01.2022 - 31.12.2022 г. и към 30.04.2023 г. Не е представена изисканата декларация, относно мястото на съхраняване на отразените като налични в касата на дружеството парични средства, като на ревизиращите органи не била предоставяна възможност да проверят на място касовата наличност. Впоследствие едноличният собственик е декларира, че няма такива средства.

За целите на ЗДДФЛ, относно понятието за „скрито разпределение на печалбата“ специалният закон препраща (§ 1, т. 8 ДР) към ЗКПО - § 1, т. 5 ДР, като според б. „а“ скрито разпределение на печалбата представляват „сумите, несвързани с осъществяваната от данъчно задълженото лице дейност или превишаващи обичайните пазарни нива, начислени, изплатени или разпределени под каквато и да е форма в полза на акционерите, съдружниците или свързани с тях лица, с изключение на дивидентите по т. 4, букви „а“ и „б““. Според определението на § 1, т. 5, б. „в“ ДР ЗДДФЛ „дивидент“ е и скрито разпределение на печалбата. Разпоредбата на чл. 38, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, б. „а“ ЗДДФЛ постановява, че „окончателният данък за доходите от дивиденди под формата на скрито разпределение на печалба се определя върху brutния размер на сумите, представляващи скрито разпределение на печалбата“. Ставката на данъка е 5 на сто (чл. 46, ал. 3, вр. чл. 38, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, б. „а“ ЗДДФЛ).

С Решение № 410/28.03.2024 г. ответникът, а административното производство по реда на Глава осемнадесета ДОПК констатира допусната от ревизиращите органи по приходите „техническа грешка“ - за данъчен период 01.01.2023 г. до 30.04.2023 г. органите по приходите приели, че за сумата от 391 080, 02 лв. не са представени доказателства, удостоверяващи фактическата им

наличност, както и документи, удостоверяващи изразходването на паричните средства за дейността на дружеството, но неправилно е формиран извод за скрито разпределение на печалба, в размер на 357 335, 20 лв. Правилно в този случай, позовавайки се на забраната по чл. 155, ал. 8 ДОПК за влошаване положението на жалбоподателя ответникът е отказал да измени ревизионния акт, в посока увеличаване на данъчното задължение.

Съдът приема, че ревизиращите органи по приходите надлежно са установили обективните обстоятелства, предвид подробно анализирания факти, въз основа на които може да бъде направено обосновано заключение за това, че: за 2022 г. едноличният собственик на „Пейсис лимитед“ ЕООД извършил лично скрито разпределение на печалба, в размер на 145 083, 06 лв., представляващо разпределен дивидент, по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ ДР на ЗКПО; за данъчен период 01.01.2023 г. - 30.04.2023 г. също е извършено скрито разпределение на печалба, в размер на 357 335, 20 лв., считано за разпределен дивидент, по смисъла на § 1, т. 4, б. „в“ ДР на ЗКПО.

В заключение: Ревизионен акт № Р-22221123002853-091-001/21.12.2023 г. е издаден от материално компетентни органи по приходите, които са спазили изискванията за форма. Ревизионното производство е проведено и приключило в съответствие с регламентираните в ДОПК процесуални правила. Актът е обоснован и законосъобразен, с оглед на което и предвид гореизложените мотиви следва да бъдат потвърдени определените с него данъчни задължения за „Пейсис лимитед“ ЕООД, както следва: за 2022 г. - 7 254, 15 лева и лихви – 805, 11 лева; за данъчен период 01.01.2023 г. - 30.04.2023 г. - 17 866, 76 лева и лихва - 931, 02 лв.

Отхвърлянето на жалбата обуславя основателност на заявеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. На основание чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, вр. чл. 8, ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет „за възнаграждения за адвокатска работа“ Съдът го определя в размер на 2 817 лева.

Водим от гореизложените мотиви и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. трето ДОПК, Административен съд София - град, 14^{-ти} състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ оспорването по жалбата от „ПЕЙСИС ЛИМИТЕД“ ЕООД, против РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22221123002853-091-001/21.12.2023 г., издаден от органи по приходите, при Териториална дирекция на НАП – С., потвърден с Решение № 410/28.03.2024 г. от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., при ЦУ на НАП, относно задълженията по чл. 38, ал. 3, вр. ал. 1, т. 2, б. „а“ ЗДДФЛ за окончателен данък, за доходи от дивиденди, под формата на скрито разпределение на печалба, както следва: за 2022 г. - 7 254, 15 лева и лихви – 805, 11 лева; за данъчен период 01.01.2023 г. - 30.04.2023 г. - 17 866, 76 лева и лихва - 931, 02 лв.

ОСЪЖДА „П. Л.“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 2 817 лв. (две хиляди и осемстотин, и седемнадесет лева).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ:

